

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 7. Nobilis muliere Gallia à septem diabolis obsessa liberatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

MAGNIF. D. COMES STEPHANVS DE BATHOR
VAIVODA TRANSILVANVS. ET SICVLORVM COMES
NECNON IVDEX CVRIÆ SERENISSIMI PRINCIPIS
D. MATTHIÆ DEI GRATIA REGIS VNGAR. BOEM. &c.

IN HONOREM DEI
ET EIVS GENITRICIS MARIÆ
OBEAM CAVSAM. QVOD IPSE PER INTERCESSIONEM
EIVSDEM VIRG. GLORIOSÆ A QVODAM MAXIMO
PERICVLO LIBERATVS FVIT.

AN. M. CCCC. LXXXVIII.

DICAVIT.

*Nobilis mulier è Gallia à septem diabolis obsessa
liberatur. Cap. VII.*

Idem porrò annus insigni miraculo memorabilis per-
hibetur. Petrus cognomento Orgentorix cuius Gra-
tionopolitanus fuit genere, atque opibus clarus. Huius
vxoꝝ Antonia nomine pari nobilitate mulier à septem te-
rerrimis diabolis obsessa tenebatur. Petrus igitur libe-
randæ cuniugi intentus, cum nihil in Gallia inexpertum
reliquisset, eam adduxit in Italiam. Ac primo Mediola-
ni ad S. Iulij, inde Mutinæ ad S. Geminiani, denique Ro-
mæ ad sacram columnam solemnes exorcismi, nequicquã
adhibiti, Deo liberatæ mulieris decus Lauretanæ Virgini
referuante. Iamque Orgentorix consilij auxiliique inops
in patriam desperata re, cogitabat; cum in Rhodium,
equitem incidit sibi notum, & Lauretanæ Virginis satis
gnarum. Huius suasu, fiducia plenus venit cum vxore
Lauretum anno eius sæculi LXXXIX. Quo vt ventum
est, mulier summa vi obluctans à decem robustis viris al-
leuatur, & in sanctissimam cellam delata ante B. Mariæ
effigiem sistitur. Stephanus Francigena Canonicus Au-
K ximanus,

*Bapt. Mant.
Hier. Ang.*

Energume-
na liberatur

ximanus erat tum custos sacrosancti sacelli, vir probita-
tis ac virtutis experta, qui vexatores diabolos exorcismis
de more vrgere coepit. Illi iubente Stephano nomina sua
professi, exire obstinate recusabant. Sed vicit daemorum
obstinationem constantia sacerdotis, & scilicet diuina vis.
Itaque eorum quatuor Dei numine, & Deiparae nomine,
alius post alium exacti, ingentibus aedem clamoribus im-
pleuere. Tres erant reliqui pertinaciores caeteris. Hos
igitur Stephanus maiore vi adortus, & Mariae nomen in-
clamans premere institit. Haud ita multo post quintus
(Heroth nomen erat) malis fessus excessit signo dato.
Stephanumque compellans ait: Maria nos eicit, non tu.
Inde sextus (cui nomen Horribilis) erumpens vocifera-
tur queribundus. Maria, Maria nimium in nos sauis. Ce-
teris eiectis, postremus nomine Arcto ante omnes alios
pertinax lamentari magno gemitu, eiulatuque coepit.
Nimis potens es Maria, utique in hoc loco, vbi nos
ex nostra possessione exigis inuitissimos. Illata cum
honore eius loci mentio sciscitandi cupidinem Stephano
iniecit. Ergo mendaci ad verum extorquendum, sedulo
instandum ratus, percontari, quis tandem ille esset locus:
in eoque perstans Dei, ac Deiparae nomine imperare, vt
verum eloqueretur. Nec frustra. Arctus exorcismorum
vi subactus tandem profiteretur, illud esse Deiparae cubicu-
lum, vbi Deum Gabrielis nuncio conceperit: & simul a-
diungit, se diuinitus subigi, verum in praesentia edicere.
Tum vero Stephanum cupido incessit cognoscendi, vbi
Angelus stetit salutans Virginem; vbi Virgo cum salu-
taretur, oraret. Igitur, vt ex mendacij patre verum ex-
sculperet, solemnibus exorcismis subigere institit, vtrum-
que vt locum demonstraret sedulo. Ille demum diuina vi
coactus enunciauit, Virginem quidem in cellae angulo vl-
tra cornu Euangelij ad dextram sacrosancti camini (vbi
nunc est scabellum aptum genibus flectendis) Deo suppli-
cantem a Gabriele salutatam: ipsum vero Angelum ex-
diame.

diametro in aduerso angulo ad fenestræ dextram substi-
 risse; vt facile appareat ab Angelo, Virginis reuerentiã,
 quam remotissimum locum intra cellæ parietes esse quæ-
 situm. Arctus ergo hisce rebus enunciatis, tandem ex cor-
 pore obsessæ mulieris excussus, eam reliquit exanimem.
 At illa haud multo post ex pauimento, vbi prostrata ia-
 cuerat, redeunte animo surgit: simul cum viro ingentes
 Lauretanæ Virgini grates agit, vota persoluit. Haud fa-
 cile res alia huius generis nobilior, testatiorque. Inter-
 fuerunt plerique primorum Recinetensis ciuitatis, in qui-
 bus Ioannes Franciscus Angelita pater eius, qui Laureta-
 næ Virginis historiam texuit. Interfuit Antonius Bonfi-
 nis Asculanus, is qui Vngarici Regni Decadas scripsit.
 Itemque Io. Baptista Mantuanus, vt ipsemet in Laureta-
 na historia profitetur. Qui ad ea quæ diximus hoc addit:
 Arctum illum rite exorcismis subactum, hoc quoque inter
 cætera indicasse, sacram Virginis cellam, antequam Na-
 zaretho excederet, Carmelitanorum curæ commissam
 fuisse. Quæ quamuis mendacis Diaboli indicio enuncia-
 ta, tamen quia veracis, ac præpotentis Dei vi, ac nomine
 sunt extorta; haud pro vanis habenda: præsertim cum
 veri similia sint, & Christianæ religionis augeant cultum.

*Recinetensis ciuitatis donum ob depulsam pestilen-
 tiam. Carmelitanorumque discessus.*

Cap. VII I.

Alexander inde VI. Innocentio VIII. successit, cuius
 Pontificatus flagrante intestinis, exterisque bellis
 Italia, haud pacatior quàm Innocentij, quanquam Iubi-
 lei celebritate, quæ in annum millesimum quingentesi-
 mum incidit, insignior fuit. Ea tempestate atrox Reci-
 neti grassabatur lues, quæ contagione vulgata ciuium
 pluribus absumptis, grauiorem in dies minitabatur ciui-

Hier. Ang.

01011

K 2

tati